

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kako skrbi vlada za slovanske srednje šole.

(Konec.)

Če bolj, nego gimnazije, krati vlada moravskim Slovanom realke. Poleg 12 nemških šol vzdržuje samo 3 češke.

Kako je na Šleskem? L. 1880. našli so ondu 269.338 Nemcev in 281.272 Slovanov, mej katerimi je 126.385 Čehov, ostali 154.887 so Poljaki. Kakor nam na Koroškem odrekajo Nemci tudi šleskim Slovanom narodnost, trdeč, da narečje, katero govore, ni češki jezik; in vendar je šleski govor mnogo bližji spisovnemu jeziku češkemu, nego marsikateri nemški dialekt književni nemščini. Šleski Čehi se sami imenujejo Čehi Kot taki so tudi uradno priznani. Beseda božja oznanjuje se jim češki V ljudskih šolah — še čudo! — poučujejo se otroci v češkem jeziku, kolikor so mu večji nemški vzgojeni učitelji. Uradovanje vrši se tam pa tam češki, dasi ga močno izpodriva nemščina. Prosti narod čita od nekdaj češke knjige. Nekdanja deželna gosposka posluževala se je cela stoletja češkega jezika. Šleske deželne deske pisane so češki že l. 1419, moravske 1481, češke l. 1495. Češčina stopila je mesto latinščine ter postala deželni jezik. Češki so spisovali knjige dež. zbora, sodne knjige, ročne knjige, pooblastilne knjige. Najvišji deželni gospodje potrjevali so deželne svobostine in prava v češkem jeziku. Poslednje tako potrjenje dala je cesarica Marija Terezija 22. junija 1747. V drugi polovici preteklega stoletja začena se doba uradnega germanizovanja. Češčina se je morala umakniti nemščini. „Wasser — poljaški“ jezik, ki je baje doma na Šleskem, izmislili so si nevedneži v novejšem času, zgodovina ga ne pozna.

Kar se je v prejšnjem stoletju pričelo, nadaljuje se dosledno in sedanjem. Vlada na vso moč podpira nemško manjšino na Šleskem. Vzdržuje ji 4 višje gimnazije in jeden mal gimnaziji, 4 višje realne šole, 3 nemška učiteljska ter daje vrhu tega še privatnemu nemškemu evangelijskemu pedagogiju v Bilski po 2000 gld. podpore na leto. Če k vsem tem zavodom privzamemo še nemško višo obrtno

šolo v Bilsku, naštejemo štirinajst srednjih šol, namenjenih šleskim Nemcem. Slovanska večina nema niti jedne. Kako žalostno mora biti narodno šolstvo, ko ni nobenega slovanskega učiteljskega v deželi! Učiteljem so neznani najpotrebnejši izrazi; neznan jim je spisovni jezik naroda. Kako naj poučujejo slovansko dečo? Da, Šleska, to je naša Koroška! Pristni posestrimi sta si, uzor Evropi, kako naj ubija narode!

Šleski Slovani nosijo državna bremena prav tako, kakor Nemci, ali mizo pogrinjajo samo Nemcem. Za slovansko šolstvo ima Dunajska vlada neko posebno mero. Na Solnograškem vzdržuje država 159.297 prebivalcem jeden gimnazij, takisto v Voralberku (101.197 prebivalcem); oba gimnazija sta uemska. Na Kranjskem dala je 29.392 Nemcem jeden nemški gimnazij in tri večinoma nemške gimnazije. Trst šteje 5141 Nemcev in jeden nemški drž. gimnazij, Istra 3779 Nemcev in jeden nemški drž. gimnazij, Gorica celo le 2659 Nemcev in jeden nemški drž. gimnazij; 126.385 Čehom in 154.887 Poljakom na Šleskem pa ne otvori vlada niti jednega gimnazija, niti jedne realke, niti jedne obrtne ali meščanske šole, niti jednega srednjega učilišča.

Šleski Čehi so si hoteli sami pomagati. S privatnimi doneski so namerjali založiti saj mali češki gimnazij v Opavi. Osnovali so si šolsko društvo „Matices Opavská“. Sami so hoteli storiti to, kar je bilo vladi dolžnost. Ali čujte! Niti tega jim ni privolila vlada.

Dvakrat je odbila „Matici Opavski“ prošnja za otvorenje privatnega češkega gimnazija v Opavi. Čehi se pritožijo na drž. sodišče, ki z odlokom 18. oktobra 1882 št. 203 izjavi, da je naučno ministerstvo, zametujoč omenjeno prošnjo, prekršilo 17. čl. osnovne drž. postave. Na tretjo prošnjo, ki jo je podala že „Ustredni Matices školska“, morala se je vlada udati; drž. sodišče jo je prisililo. Na Maticesne troške otvoril se je začetkom šolskega leta 1883/4. prvi češki mali gimnazij na Šleskem. Zdaj šteje vse 4 razrede s 3 paralelkami in z 240 dijakov. Število učencev njegovih prekaša tri popolne nemške srednje šole na Šleskem (1 veliki gim. in 2 vel. realki) in ima trikrat toliko dijakov, kakor nemški

drž. mali gimnazij v Bruntalu (s 85 dijakov). Ta češki mali gimnazij — sad neskončne požrtvovalnosti češke — šteje v 4 razredih več dijaštva, nego 29 popolnih državnih gimnazijev ali realnih gimnazijev, ima več dijakov, nego 15. drž. popolnih velikih realk — prekaša torej 44 višjih, popolnih drž. srednjih šol, da ne poštujemo nižjih in občinskih. More li še kdo trditi, da je odveč, da nema životne moči? Ali ne tirja pravica, da tak zavod vzdržuje država?

Vlado na vso moč bode, ker je gimnazij v glavnem mestu. Ko bi bil kje drugod, vsprejela bi ga rada v svojo upravo. Jediní slovanski srednji šoli na Šleskem — pravijo Čehi — ni drugod mesta nego v Opavi. Kdor temu nasprotuje, ta je načelni protivnik tega učilišča. V glavno mesto stakajo se vse potrebe narodove, kupčijske, uradne, sodne itd. Z glavnim mestom spaja prebivalstvo najboljša komunikacija. Kmet torej lože pošilja sina v Opavo, nego kamor si koli bodi drugam. Vrhu tega glavno mesto ugodneje upliva na dijaštvo in učiteljstvo, nego kako drugo selsko mesto. Ko bi stolnica šleska imela že češko drž. srednjo šolo in bi nastala potreba, da se ustanovi še jeden tak zavod, potem naj ga namesti vlada izven Opave tam, kjer mu bodo razmere najpovoljnije. Dokler pa Šleska nema več, nego jedno samo češko srednje učilišče, mora biti ono v glavnem mestu, čegar okolica je vsa češka.

Dvakrat je že prosila „Ustredni Matices školská“, naj država vsprejme v svojo upravo privatna češka gimnazija v Og-Gradišči in Opavi; toda brez uspeha, niti podpore neso privoščili njenima zavodoma. Letošnjo pomlad prosila je tretjič.

Morala: Tako skrbi naša vlada za slovanske srednje šole!

Govor poslanca Nabergoja

v državnem zboru dne 24. maja 1887.

Izprosil sem si besede pri budgetu poljedelskega ministerstva, da seznanim visoko zbornico z našimi kmetijskimi razmerami in stavim predlog, da bi visoka vlada dovolila primerno podporo za povzdigo kmetijstva na Primorskem.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Devetnajsto poglavje.

(Dalje.)

Mabel je zarudela ter čutila, da se jej je vse živčevje treslo. Bala se je, da te besede na njo merijo. A o tem se je kmalu upokojila, ko je Henrik z na pol šaljivim, na pol pa razjarjenim glasom nadaljeval: „Da, nič manj nego odvetnika — plesnjevega, zaduhlega odvetnika, — (rusty, fusty) — —). Določeno je vse, da si poglavitne osebe niso le za trohico vprašali. Urad starega Paradoxa je ona kovnica, v kateri naj bi jaz bil za zakonito orodje izkovan,“ in Henrik se je grenko zasmijal.

Mabel je na to poročilo le molčala; kajti zoperno jej je bilo priznati Henriku, da je to novico že od očeta slišala.

Henrik, nesumneno utopljen v razne misli, je sedaj pa sedaj vsklikoval besede srdu in zaničevanja, naposled pa je svoje čute izražoval s sledečimi besedami: „Res lep način! smešna gluma! Ravnati z

možem, kot bil bi še otrok. A celo deček, če je le količkaj pogumen, uprl bi se, ko bi na ta način o njem določevali.“

Sedaj je Mabel razumela, da je gospod Vaughan vse uredil, ne da bi bil Henrika količkaj vprašal ali se na njegove želje količkaj oziral; nje bistroumnost je precej spregledala verjetne posledice tega nepremišljenega koraka. Vedela je, kako nemogoče je bilo, mladeniča na ta način nadzorovati, mladeniča, ki od otročjih let ni nobene sile poznal.

Da bi pa načrtu nekako pritegnila, omenila je: „No, Henrik, ti si pač zmeraj ta stan povzdigoval, jaz sem tudi zmeraj mislila, da si bodeš tega izvolil.“

„In ko bi to storil,“ rekel je Henrik zbadljivo. „Ali je to primerni letni čas, da bi se jel s tem suhoparnim naukom pečati? Ali bode ozračje v L. izpodbujalo častihlepno mladega moža? Ne, oče se močno moti, misleč, da se bodem jaz udal voditeljstvu predpotopnega sodnika, ali se pa dvema starima ženskama dal voditi. Ti lahko bivaš pri teti, če ti je po godu, in ves dan pri njej čepiš ter se učiš nogovice plesti, a kar se tiče mene, lahko ti rečem, da moja vobraznost višje leta.“ Izgovorivši sklenil je ustne ter je na blazine položil glavo z odločnostjo, o kateri se ni dalo dvojiti.“

„A Henrik,“ vskliknila je Mabel, „le pomisli, kako bi varal očetove nade. Jaz ne dvojim, da se je s starim prijateljem na tanko pogovoril.“ Nje vest se je prebujala, ko je govorila. Ali je bila nje naloga, spominjati brata na njegovo dolžnost? Ali očini načrti niso tudi nje zadevali in ali se jim ni sama na enak način upirala?

„No, po takem si lahko diplomatinja,“ rekel je Henrik. „Naročim ti nekaj na starega njegovega prijatelja ter se nadejam, da vse zvesto opraviš. Reci mu, da ozračje v njegovi okolici ne ugaja mojemu zdravju in da bi silno nerad bil v L. pokopan. Ti, mislim, odpotuješ že bodoči teden.“

„Odpotujem?“ vprašala je Mabel v očitni zadregi, „Kam, ali k teti Margeriti?“

„Gotovo, ali ti še niso naznanili prijetne tvoje usode?“

„Ne,“ rekla je Mabel obotavljaje, „vsaj menim — — —“

„Ti se pač ne misliš umakniti, upam?“ rekel je Henrik navzdol potegnivši ustne kotičke ter govorec z glasom šaljivega očitjanja.

Ponižana in nekako težavno je Mabel jecljala besede: „Mislila sem baš o tem času na drugo potovanje ter sklepala, da — da —“

„Da bi ti zrak v L. ne ugajal,“ rekel je Hen-

Večina mojih volilcev peča se s kmetijstvom, največ so mali posestniki, ki se bavijo s pridelovanjem vina in sočivja, nekaj tudi s cvetličarstvom in vrtnarstvom.

V vrtnarstvu so naši kmetje po lastnem nagonu že precej napredovali, ker se v Trstu, pa tudi v inozemstvu pridelki vrtnarstva še precej dobro spečavajo, toda žal, iz Italije jim močno konkurirajo, ker trgovska pogodba z Italijo dovoljuje razne ugodnosti italijanskim vrtnarjem.

Pri bodočem sklepanju pogodbe z Italijo bilo bi svetovati, da bi se domače vrtnarstvo zavarovalo pred tujo konkurenco.

Pri vsej pridnosti naših Tržaških veleposestnikov je pa še vendar treba marsikaj storiti, da se povzdigne blagostanje teh nepremožnih ljudij ter se jih pripravi do tega, da bodo umno obdelavali svoje polje. Dovolj je znano, da v Tržaški okolici mnogo lepe zemlje ni obdelane in da gospodarsko napredovanje v Tržaškem teritoriju ni tako veliko, kakor bi bilo pričakovati vsled srečne lege pri velikem mestu na rodovitnem morskem obrežju, kjer je poleg tega pa še jako milo podnebje.

V Tržaški okolici dali bi se res v gospodarskem oziru lepi uspehi doseči, ko bi se dala posestnikom priložnost, poslužiti se z vso energijo najnovejših napredkov. (Tako je! na desnici.)

S tem nečem reči, da Tržaška kmetijska družba, ki je za to poklicana, ničesar ne stori za povzdigo kmetijstva v Tržaški okolici, tu in tam vidijo se popolnem pohvalna, če tudi malo pristranska prizadevanja omenjene družbe.

Da pa njeno delovanje ni vselej uspešno, temu je mej drugim krivo tudi to, da se vsa poročila družbe izdajajo le v italijanščini, če tudi je prebivalstvo v Tržaški okolici, katero se bavi s kmetijstvom, samo slovansko. (Čujte! na desnici.) V tem slučaju je le to umno in praktično, kar preje vodi do uspeha.

Preziranje materinščine vsekako nasprotuje nalogi kmetijske družbe. (Tako je! na desnici.) Tudi Goriška kmetijska družba, katero predsednik je jako spoštovani član naše zbornice, ima slovanske in italijanske člane; toda tam so bolj praktični in skrbni, da se tudi slovanskim kmetom nudi potreben pouk v materinščini na najpopularnejši način, organ omenjenega društva izbija v obeh jezicih, s čimer seveda se mnogo doseže.

Ker so v Trstu skoro vsi kmetje slovanski, res ne morem pojmiti, čemu izdaja kmetijska družba svoj organ samo v italijanščini.

To je uzrok, da je družba tako malo znana mej Tržaškimi kmetovalci.

Nečem se pritoževati, samo naglašati moram, da kmetje so najmanj sposobni za to, da bi se dali poučiti v tujem jeziku ter bi tak pouk mogli uporabiti.

Rad priznavam, da ima visoka vlada najboljšo voljo, da bi pomogla kmetijstvu. Visoka vlada daje podpore za melioracije, plačuje potovalne učitelje in nedavno dala je slovanskemu prebivalstvu jako potrebno kmetijsko knjigo v roke.

Jaz mislim nedavno izišlo slovansko kmetijsko

rik s poudarkom in pomenljivim smehljanjem. Na to jej je pa ponovil besede, katere je bila trenotek poprej izustila: „Le pomisli, kako bi varala očetove nade.“

„No, to pač nič ne dé, kam jaz potujem,“ rekla je Mabel, ki bi se bila rada opravičila.

A Henrik ni poslušal takega opravičevanja. Nje samovoljnost in upor nasproti očetu sta jo za ta trenotek postavila v jednaki stan z bratom. Norčeval se je s hinavskimi poskusi, da bi prebudila mu otroške občutke, ter jej je čestital, da se je očetovemu sužništvu srečno odtegnila. In na podlogi sorodnostne vezi, katero je njiju obojestranska upornost sklenila, prisvajal si je bratovsko pravico na nje zaupnost vsaj toliko, da jo je vprašal, kateri izlet nameruje in kdo bodo nje sopotniki?

Mabel mu je drobno načrtala potovanje ter je naštevala sopotnike, končavši z imenom Lincolna Dudleya.

Pri zadnjem imenu je Henrik na poltiho izustil: Oh, poh!, kar pa je Mabel prav dobro razumela; kajti prav po nagonu je bila že davno opazila, da nekdanje prijateljstvo mej bratom in Dudleyem se je bilo popolnoma izgubilo ter največji nemarnosti umaknilo.

Henrik je bil ustal ter na videz opazoval sliko na steni; a na obličji se je izrazovala gren-

berilo, katero je spisal Kramer, katero bode koristilo kmetu, ki bode pri vsaki priložnosti poiskal v njem, kar ne bode vedel, nadaljevalnim kurzom, kateri nekako popolnujejo delo ljudske šole, bode pa dobra učna knjiga. Če se more izdanje te knjige imenovati srečno, se po dosedanjih izkušnjah kaj tacega ne more trditi o potovalnih učiteljih na Primorskem.

S potovalnimi učitelji se le redkokedaj namen doseže, tedaj pa nikakor ne, če potovalni učitelj ni zmožen jezika narodovega, ali pa nema prav nobene govorniške nadarjenosti. (Prav res! na desnici.) Večkrat so taki potovalni učitelji jedva se izšolali, nemajo nobenega praktičnega znanja, ter zategadelj ne morejo si pridobiti veljave. (Tako je! na desnici.)

Potovalni učitelj more le tedaj doseči nekoliko uspeha, če ima pred vsem nekoliko prakse ter zna jezik naroda, da z vnetim govorom naučusi ljudi za napredek.

Mehanična predavanja neskušnih mladih strokovnjakov ne napravijo nobenega upliva, več škodujejo nego koristijo, za kar imam dokaze iz domačega kraja.

Po skušnjah, katere imam, se za potovalne učitelje ne morem posebno naukuševati, in po mojem nemerodajnem mnenju, katero pa odobravaljo mnogi strokovnjaki, se intenzivno splošno kmetijsko izobraženje najložje s tem doseže, da se elementom iz kmetijskega stanu dá priložnost izobraževati se na nižjih kmetijskih šolah.

Taki elementi se, ko dovršijo strokovno šolo, povrnejo mej kmete svoje domovine ter potem z njimi vedno neposredno občujejo, nadarjenejši postanejo pravi oznanjevalci kmetijskega napredka, tako ljudje ne delujejo samo z besedo, ampak tudi z dejanjem, to je s praktičnimi vzgledi in eksperimenti.

Ko bi se opustili potovalni učitelji in bi se le nekaj denarja, ki se zanje potrosi, dalo za ustanove nekaterim mladim ljudem, ki so dobro dovršili ljudsko šolo, da bi šli v nižje kmetijske šole, bi to mnogo več koristilo kmetijstvu, nego potovalni učitelji. (Odobranje na desni.) Zlasti za Tržaško okolico dosedanje delovanje kmetijske družbe in potovalnega učitelja ni imela mnogo uspeha; gotovo bi bili uspehi vse drugačni, ko bi s časom mladi ljudje, ki so dovršili kmetijsko šolo z dobrim uspehom, doma začeli delovati s svetom in dejanjem.

Ko se večina preveri o koristi umnega kmetijstva in raznih novih naprav, odprl bi se najsigurnejši pot kmetijskemu napredku; kajti kmet je jako konservativen, in sodi le po očitnih uspehih.

Druge kronovine imajo kmetijske šole. Trst je še nema in je tudi najbrž ne bode imel, ker bi se ne splačali stroški zanjo, ker jih imajo večje sosedne dežele.

Naša sosedna dežela, grofija Goriška, se ima jako dobro kmetijsko šolo s poskuševališčem.

Omenjena šola je razdeljena v dva oddelka, katerih ima vsak posebno vodstvo, v italijanski in slovanski, kakor zahtevajo razmere dežele.

Ker so v Tržaški okolici jednake kulturne in narodne razmere kakor na Goriškem, bilo bi

kost, katere pač nikakor ni mogel predmet na platnu pouzročevati.

„Če ne greš v L.“, rekla je Mabel nezaupno in s skrbno sumnjo, „storil bi pač najbolje, da bi z nami potoval.“

„Jaz?“ vskliknil je Henrik skoro strastno se proti njej obrnivši, „jaz gotovo ne. Jaz bi precej rajši odpotoval v L., ko bi imel le voliti mej L. in to družbo.“ Te besede izrekši zasukal se je na peti ter iz sobe odšel.

Ko je bila Mabel zopet sama, najrajše bila bi znova gradila zlate gradove. A zaman. Prilizujoče podobe so res znova okrog nje skakale, a upala se ni več, da bi jim bila brez premisla sledila. Nekaj jo je zadrževalo. Nikdar je priprosti glas dolžnosti ni klical tako močno in odločno kot takrat. Svečano in ostro, zdelo se jej je, jej šepeta: „Otrok zemeljski, varuj se! tvoja steza se tu dvoji. Ti se lahko obrneš na desno ali pa na levo, a samo zase ne moreš več voliti. Morebiti pri tvojej izvolitvi gre za mir starega tvojega očeta ter odločuje pogin ali pa poboljšanje tvojega brata. Pazi tedaj in voli prav.“

Te misli so jo preganjale do noči. Ropale so jej prve ure spanja, mešale so se mej naslednje nje sanje, pozdravljale so jo z jutrajim svitom, — a še zmerom jih ni hotela slušati. (Dalje prih.)

umestno, da bi več mladeničev od tod obiskovalo omenjeni zavod, želeli bi bilo, da bi se nekaterim mladim ljudem dale ustanove, da bi mogli v to šolo.

Ker naši mali kmetje nemajo sredstev, da bi mogli svoje otroke iz dežele pošiljati v strokovne šole, ker nadalje ni nobenega upanja, da bi Tržaški deželni zastop dovolil kako tako če tudi le malo vsoto, ker naša kmetijska družba brez posebnega ukaza vis. ministerstva pri dovoljenju podpor tega storiti ne more, in ker visoka vlada brez tega vsako leto precej izdaje za kmetijske namene naše provincije, udano prosim v imenu svojih volilcev vlado, da bi v državni proračun za leto 1887 postavila 360 gld. za tri ustanove po 120 gld. mladeničem iz Tržaške okolice, kateri so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo in želé obiskovati slovanski oddelek kmetijske šole v Gorici. To bi bil pač skromen izdatek, ki bi pa stvari jako mnogo koristil; in ko bi osnovala vis. vlada potem še tri take ustanove po 120 gld. za slovanske kraje v Istri, lahko bi popolnem opustili stroške za potovalne učitelje, in kmetijstvo na Primorskem dobilo bi mnogo dobrih domačih potovalnih učiteljev, ali bolje rečeno označevalcev napredka.

Ker sem priporočil to zadevo vis. vladi, ki je gotovo pripravljena pomoči kmetijstvu, mislim da ser. koristil stvari in deželi. (Živahno odobranje na desni.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. junija.

Nemci v Šleziji se jako bojé, da ne bi s časom Slovani dobili več veljave in pravic v deželi. Šlezijski nemški poslanci so sklenili zategadelj sklicati 17. julija v Opavo velik nemški shod, na katerem se bodo posvetovali, kaj storiti, da bodo mogli še nadalje gospodariti v deželi. Hočejo se bolj organizovati, da bodo ložje agitovali proti Slovanom in vladi.

Vnanje države.

Srbaka vlada se je že pritožila v Carigradu, ker so Arnavti prišli ropat čez mejo. Da ta pritožba ne bode imela nobenega pravega uspeha, dobro vemo. Ko preteče nekaj časa, se bode stvar lepo pozabila, ne da bi Turki krivce kaznovali ali pa premestili kam drugam polk nizamov, ki po magu ropati tolovajem.

Ruski minister notranjih zadev grof Tolstoj odšel je za dalj časa na dopust. Dokler se vrne na svoje mesto, vodil bode policijski oddelek general Šebeko, druge oddelke notranjega ministerstva pa tajna sovetnika Pleve in Gagarin. Minister notranjih zadev je bil lani dalj časa bolan in se je že dvomilo, če bode ostal v službi, pa tudi sedaj njegovo zdravje še ni trdno in potrebuje zategadelj daljšega počitka.

Povedali smo že, da je bila zarota proti turškemu sultanu izmišljena. Ruski listi pa trdijo, da so vso stvar izmišlili Angleži, ki so hoteli s tem pritiskati na sultana, da bi odstranil iz svojega obližja več Rusiji prijaznih osob. — Dardanele še vedno utrjujejo. Vlada bode v kratkem pri Kruppu naročila več velikih topov za varstvo te morske ožine.

Carigrajski veleposlaniki so svetovali krečanskej deputaciji, da naj se varujejo Krečani vsacega nezakonitega koraka ter naj svoje želje lojalno predložijo Porti. Veliki vezir je pa objavil deputaciji, da vlada poprej ne more ničesar storiti, dokler se ne prekliče oklic na narod, da naj nikar ne plačuje davkov. Je li vest resnična, ne moremo vediti, kajti nedavno se je porekalo, da bi se sploh bil izdal kak tak oklic.

Italijanska vojna ladija ujela je blizu Massae majhno trgovsko ladijo, ki je peljala Abisincem 10.000 pušk in streliva. Ko je to zvedel Ras-Alula je ponudil Italijanom, da jim izpusti poročnika Lavoirona, ki je že vedno v abisinskem ujetništvu, general Salletta pa o tem ni hotel nič slišati.

V francoskej zbornici vrši se posvetovanje o vojaškem zakonu. Radikalci se odločno potegujejo, da bi bila vojna služba obligatorična za vse. Sicer pa vojaški zakon najbrž še ne bode popolnem rešen v tem zasedanju. Pariški municipalni svet izrekel je grajo policijskemu predsedniku, ministroma notranjih zadev in lepim umetnostij, ki so odgovorni za katastrofo v komičnej operi, in hkratu vsprejel predlog, da morajo gledališča in kavarne v treh mesecih preskrbeti si električno razsvetljavo, ki ni tako nevarna, kakor plinova.

Zdravje nemškega cesarja se vedno hujša in bojé se že, da bi utegnil kmalu umreti. Njegova smrt pa gotovo ne bode brez upliva na politiko. Baš prijateljstvo cesarja Viljema z ruskim dvorom je zadrževalo, da se Rusi neso bolj približaji Francozom. Po njegovej smrti se bode pa položaj precej premenil in morda se takoj začne reševanje nekaterih važnih vprašanj.

Kakor „Nord“ piše, se Rusija še ni oficijalno izrekla o angleško-turškem sporazumjenji zastran Egipta, ker se še oficijalno dotična pogodba vlastim ni predložila. Nikakor pa Rusija ne bode dopuščala, da bi kaka velelast dobila prevelik upliv v Egiptu, z ozirom na važnost Sueškega prekopa.

Dopisi.

Z Dunaja 5. junija [Izv. dop.] — Akad. društvo „Slovenija“ priredilo je dne 2. junija t. l. slavnostni večer v spomin svojemu častnemu članu Josipu Jurčiču. Ta slavnost more se staviti v jedno vrsto z lansko Stritarjevo slavnostjo, ako je morda glede zanimivosti vsporeda ni celo prekosila.

Pohvaliti nam je pred vsem vstrajnost in delavnost naših velikošolcev, kateri so v kratkem času 14 dnij priredili slavnost s tako zanimivim ter izborno sestavljenim vsporedom. „Slovenija“ vedela si je pridobiti umetniških sil, katere hvalijo in častno ocenjujejo tudi najstrožji tuji kritiki namreč gospoda člana Dunajskega konservatorija Fr. Pogačnika in Ivan pl. Hreljanoviča ter virtuozna na kontrabasu g. Blaža Fišerja. — Slavnost otvorila se je s precizno peto Vilharjevo „Pobratimijo.“ Krasna skladba, kakor tudi lepe besede nautušile so vsakogar; saj je pa tudi pesen kakor navlaš zložena za vesele razmere mej „Slovenijo“ in bratskim ji društvom hrvatskim „Zvonimirom.“ — „Pač pa meji dva naroda, jeden rod po krvi smo!“ Takoj po odpeti pesmi nastopi društveni član dr. Matija Murko ter na kratko oceni delovanje in pisateljevanje prerano umrlega slavljenca. Jako ugajal je Foersterjev čveterospev „v tibi noči.“ pa kako bi tudi ne; kvartet Slovanskega pevkega društva (gg. Mlčoch, Böhm, Jiřík, Podbajsky in Johada-Krtinsky) slovi že dolgo pri vseh slovanskih društvih na Dunaji. Ganeno pa je bilo gotovo srce vsacega poslušalca, ko zapoje slavni naš rojak g. Fr. Pogačnik s premilim svojim glasom Vilharjevega „mornarja,“ da si je skladba zložena za bariton, vendar nam jo je g. Pogačnik (pel jo je za kvinto višje) tako ognjevit in milo pel, da je pri vsem občinstvu začudenje vzbudil. Posebnost in prednost g. Pogačnika je njegov milozvučni a krepki tenor v višini, s čimer se more pač ponašati, pa tudi z vsako priznano umetniško silo uspešno tekmovati. Pa ne samo krasni mu glas, nego morda še bolj njegovo petje prikupilo ga je nam vsem; g. Pogačnik poje z občutkom! Radi tega ga je pa tudi občinstvo pohvalilo z burnim rokopolom, kateri se ni polegel, dokler nam ni še zapel druge pesni (Nedvedovo „darilo“), katero je občinstvu z isto milino in preciznostjo podal, kakor prvo. Naravno je torej, da se je obudila želja, da se ta blesteča zvezda na malem slovanskem umetniškem obzorju ohrani, če že ne slovanskej, vsaj slovanskej našej domovini. Bog!

Nič manj ni zastrmelo občinstvo pri nastopu dičnega člana Dunajsk. konserv. g. Iv. pl. Hreljanoviča. Že prva pesem „Romanca“ iz opere Nikola Šubić Zrinjski prikupila je darovitega pevca vsem poslušajočim, a še sijajneje pokazal se je njegov glas v drugi pesni, v „Zakletbi“ iz iste opere; le-ta druga pesen javila nam je njegov čudovito jako in obsežen bariton. Prav od srca moremo čestitati bratskemu narodu hrvatskemu in slovanskej glasbi, če se pridobi ta nenavadna pevka moč hrvatske operi v Zagrebu. Oba gg. pevca umetnika spremljaval je še vrlo spretno konservatorist, njiju drugi in prijatelj Srb g. V. Budmani.

Kaj izvanrednega bilo je sviranje slavnega našega rojaka g. Blaža Fišerja na kontrabasu. G. Blaž Fišer, o kojem je pred meseci prinesel notico „Slov. Narod“, je rodom slovansk Štajerec, ki se je po silnih težavah in naporih povzdignil od prostega cerkovnika-organista do tolike veličine in priznanja, s katerim ga časti domače in tuje občinstvo, kadarkoli nastopa. Fišerjevo sviranje na godalu, prouzročilo je res splošno začudenje; kdor ni čul g. Fišerja, ne bi verjel, da je možno izvabiti takovemu godalu toli mile in nežne glasove, kakor je mojstersko igrani Flageolet g. Fišerja.

Tehnika v prstih, spretnost in lahkota, s kojo naš rojak virtuoz vodi lok, kakor tudi igranje s občutkom, vse je spojeno pri gosp. Fišerji. Pač radostna vest bode vsakemu domoljubu, da se misli gosp. Fišer napotiti okrog po svetu ter osvetliti s svojim umetniškim sviranjem ne samo svoje, nego tudi naše slovansko lice pri vseh omikanih narodih.

* Radi nepričakovane neprilike zakasnjeno.

Po teh sijajnih točkah bilo je jako težavno ohraniti in obdržati pevskega zboru zanimanje občinstva; ipak pokazali so naši vrli pevci v obeh ostalih zborih, posebno pa v Nedvedovej „Luna sije“, kjer je solistovo ulogo prevzel sam g. Pogačnik, svojo moč in izvežbanost, tako, da so skozi in skozi svojemu utrjenemu pevskega imenu zadostili. Seveda gre v tem posebna in prva zahvala „Sloveniji“ vedno zvestemu in požrtvovalno delujočemu pevovodji g. Janu Jiříku. Zadnji zbor I. pl. Zajčev Večer na Savi, ki je s svojim narodnim slogom posebno našim čuvstvom godil, spremljal je na klavirji izvrstno član slovanskega pevkega društva gosp. A. Koller.

Tamburaši akad. društva „Zvonimira“ so kakor vedno svojo nalogo do cela pohvalno zvršili ter z narodno jugoslovansko godbo očarali nam srce. Želeti je le, da nadobudni mladi Hrvatje goje i v v bodoče tako vrlo in marljivo svojo narodno godbo, kakor do sedaj. Vsa čast jim, posebno pa njegovemu izvrstnemu glasovodji, vsem Slovincem toliko dragemu g. dr. Jos. Floršiču.

Kakor izvrstni vspored, bilo je i občinstvo izborno, zastopan bil je cvet slovanskega razumništva ter nam s tem pokazal, kako priljubljeni in cenjeni so baš Slovenci, če prav po številu najmanje zastopani na Dunaji.

Državnih poslancev ni bilo toliko, kolikor smo jih videli na lanskej Stritarjevi slavnosti, a to pač le radi tega, ker so se bili že par dnij prej razšli.

Po končanem oficijalnem vsporedu prevzel je društveni član stud. jur. Josip Kušar vodstvo zabavnega dela ter pozdravil zbrano gospodo, osobito častnega člana prof. Josipa Stritarja, državna poslanca prof. Fr. Šukljeja in dr. D. Vitezića; ministrijalnega svetnika Vojteha Levičnika; odvetnika dr. M. Babnika; odvetnika dr. K. Sežuna; dr. P. Turnerja; nadporočnika J. Tomšeta; R. Poznika itd.; državnega poslanca Šindlerja v rodbino; Meissla z rodbino; dr. Zavadila, podpredsednika slovanskega pevkega društva A. Bouhala itd. Izmej slovanskih društev zastopana so bila: hrvatsko akad. društvo „Zvonimir“, srbsko akad. društvo „Zora“, češko akad. društvo „Akademický spolek“, kakor tudi bratje Bolgari; slovansko pevsko društvo in češko društvo „Pokrok“. Osobito pa se je z radostjo vsprejel pozdrav v obilem številu došlega hrvatskega narodnega častništva.

Koliko priljubljenost in kolik glas uživa sploh slovanska akademična mladina v Beči, dokazuje nam fakt, da je bila dvorana prenapolnjena in da je jedna češka rodbina nalašč radi Jurčičeve slavnosti došla z Moravskega na Dunaj.

Brzjovav došlo je mnogo, posebno razveselil nas je brzjovav bratskega nam društva „Triglava“ v Gradci, g. Simona Rutarja in g. J. S. Vilharja iz Spljeta in brzjovav častnega člana g. dr. Fr. Celestina.

Takoj po pozdravu prijavi se je za besedo društveni član dr. M. Murko ter napil sodelujočim gg. umetnikom, koji odzvali so se pevci z večno lepo pesnijo „Naprej“; na to nazdravi g. dr. M. krasnemu spolu, kateri napitnici prilegla se je prav dobro pesen „Venček na glavi“.

Nadalje napil je društveni predsednik stud. phil. Josip Kržišnik z oživljajočo besedo slovanskim društvom, na kar so pevci zapeli udomačeno pesen „Slovenec sem“.

V imenu „Zvonimira“ govoril je g. stud. med. Perišić, v imenu Bolgarov g. stud. med. Girginov, v imenu „Zore“ nje predsednik g. stud. med. Gj. Savčić, v imenu akad. spolka g. stud. jur. Dubsky, v imenu slov. pevkega društva mej Slovenci dobro poznani g. Ryška, v imenu „Pokroka“ njegov tajnik g. Jykora. Proglasujoč ljudovlado ali bolje vlado pevcev, nazdravil je voditelj zabavnega dela g. stud. jur. Josip Kušar, slovanskej in specijalno slovanskej domovini ter končal svoj govor z naudušenim gaslom neumrlega slavljenca: „Tvrđ bodi, neizprosni, mož jeklen“. Stojé odpela se je na to pesen „Hej Slovani!“

Konečno ne moremo, da ne bi iskreno čestitali „Sloveniji“ na tem lepem večeru in njega prekrasnemu uspehu, za kateri gre hvala osobito neutrudnemu društvenemu članu g. dr. Matiji Murku in g. cand. phil. A. Štritofu, ki nas je prvi seznanil z g. Blažem Fišerjem, in sploh društvenim članom: predsedniku Josipu Kržišniku, tajniku Ljudovitu Böhmju, društvenikom Janku Bleiweissu vit. Trsteniškemju in Josipu Kušarju, kakor v obče slavnostnemu odboru.

Iz Žužemberka 8. jun. [Izv. dop.] Zadnje nedeljo 5. t. m. bil je naš sicer tako miren trg ves oživljen, raz hiše visele so trobojnice in pri uhodu od Novomeške strani postavljali se je slavolok, kajti tam je bilo pozdraviti častne goste: „Dolenjsko pevsko društvo“ in njega prijatelje. Po 3. uri popoldne naznanili so topiči s cestnih višin, da se gostje bližajo in res prišlo jih je na veselje vseh nenadno mnogo. Lepa kita nežnih pevki in krepkih pevcev, skupaj krog 40 ter do 60 družih Novomeščanov z mestno godbo na čelu, delala je sebi čast a nam radost in veselje. Pri slavoloku čakali so zastopniki „Bralnega društva“, občine in trga. Župan g. J. Dereani pozdravil je pevsko društvo kakor vse prišlece, želeč jim, da bi jim bilo to popoldne v našem trgu tako prijetno kakor bodo gotovo nam njih slovanske pesni. Predsednik pevkega društva g. prof. Koprivšek ozdravil je s toplimi besedami, da bode ta izlet sodeč že po vprejemu, gotovo jeden najlepših dnij v povestnici društva.

Gostje so potem šli ogledovat posebnosti trga, osobito Turjačanov grad, bolj veličasten kakor lep in za stanovanja pripraven, dokler jih ni ob 5. uri poklical rog, da se prične veselica na vrtu g. Jos. pl. Poke. Mejem prišlo je še mnogo gostov posebno iz Zatičine, Št. Vida, iz Višnjegore, da, celó z Gorenjskega, iz Ribnice in Metlike, manj iz Dvora in Trebnjega. Prišlo je vsega gotovo do 200 tujcev v naš trg, da čuje dolenjske slavce; sošolci in prijatelji, ki se neso videli desetletja, stiskali so si veseli roke. — Spored pričunjala je ognjevit Nedvedova „Zvezna“ kakor opominj in budilo, da kolo slovanskih pevcev utrjujemo in podpiramo s srcem in delom. Nadalje pelo se je deset moških in mešanih zborov, z večine same slovanske pesni, vsi z navadno natančnostjo in gotovostjo. Z radostjo smo opazili, da se je moški, posebno pa še ženski zbor zadnja leta znatno pomnožil in da so Novomeščani splošno razvideli dobrodejni upliv ter krasoto slovanske pesni. Zaslugo ima pred vsem budni odbor in marljivi g. vodja, a javno priznanje gre vstrajnim pevkinjam in pevcem toliko bolj, ker se niso ustrašili utrudljivega pota. Pred desetimi leti bi ne bil nikdo mislil, da se v prijaznem Novem Mestu povzdigne tak zbor, ki ne budi le domačega mesta, temveč celo Dolenjsko, iz prejšnje narodne mlačnosti, kar je gotovo njegov prvi in največji poklic. In res, odkar se je ustanovilo to društvo, delujejo tudi njega pododdelki po družih krajih Dolenjske, bodisi skupno z njim, bodisi samostalno. Ni nam treba razlagati, da ima to dosti večji pomen, kakor sam glasbeni. Tudi v Žužemberku videli smo nastopiti desetorico tamošnjih pevcev v dveh pesnih samostalno, mej tema bila je nova Ipavčeva „Slovanska pesen“. S tem nastopom hoteli so brez dvojbe le pokazati, kako se zanimajo tudi za najnovejše proizvode naše glasbe. Občinstvo je glasno odobraval njih petje: Torej le naprej, zbor naj se še pomnoži in krepki!

Mej petjem je omeniti naudušenih govorov in napitnic; tako predsednika „Bralnega društva“ Njegovemu veličastvu, g. R. „Dol. pevskemu društvu“ in njega čestilcem ter zahvalo društvenega predsednika g. prof. Koprivška. O mraku bil je končan pevski del, red je prišel na godce in plesalce, ki so nalogo svojo dobro reševali na posebnem plešišči, postavljenem po primorski šegi pod milim nebom. Kedor nema več lahkih nog, pomenkoval se je s prijatelji v ožjem krogu, kar je bilo toliko lažje, ker se je smela postrežba za naš kraj in za nenadno množino gostov, imenavati dobra. Marsikaj se je pogodilo pri tej priliki; odobraval se je novejša odločnost naših poslancev, poudarjala se je naša vzajemnost, vse okolnosti, ki ne ostanejo brez pomena za naš kraj. Zato ponavljamo, da so taki izleti in shodi neprecenljive važnosti za narodni naš razvoj, mi znamo, da stanejo mnogo žrtev, a zato morali bi jih toliko bolj podpirati oni kraji, kamor je namenjen izlet. Jutranja zora prodirala je že temni mrad, ko so se zadnji Novomeščani in njih izvrstna godba odpeljali proti domu. Za nas bilo je pač še vse prezgodaj in zahvaljajoč se „Dolenjskemu pevskemu društvu“ za izredni dušni užitek, kličemo mu od srca: da se kmalu zopet vidimo, če ne v našem, pa v kakem drugem sosednem kraju!

Domače stvari.

— (Včerajšnje procesije) v podfarah Ljubljanskih vršile so se ob najlepšem vremenu, občinstva bilo je na tisoče. Procesijo pri Frančiškanih vodil je župnik g. Medic, ono pri sv. Jakobu proš g. dr. Jarc, pri vsakej je bila jedna kompanija

vjakov in oddelek godbe domačega pešpolka št. 17. Frančiškanske procesije udeležili so se: podružnice Vič, Šiška, itd. z zastavami. Šolska mladina, trgovske zbornice predsednik g. Kušar in več mestnih odbornikov. Pri procesiji pri sv. Jakopu so bili učenci II. mestne šole z njih učitelji, katoliško društvo, več mestnih odbornikov in župan g. Grasselli. Red bil je povsod izvrsten, le pri južnem kolodvoru, kjer je bil prvi blagoslov Frančiškanske procesije, je nerodna ženska drugej pečo zažgala. Blizo stoječi ljudje so gorečo pečo hitro zgrabili in potlačili, da ni bilo večje nesreče.

(Ogenj.) Danes dopoldne ob 3/4, 12. uro naznanila sta dva strela z Grada ogenj v Trnovem. Gorel je mal kozolec, v katerem je bilo nekoliko detelje. Zažgali so, kakor navadno, otroci, ki so se igrali z žveplenkami. Požarna bramba bila je jako hitro na lici mesta ter ogenj hkratu pogasila. Škode je nekda 60 gld. Mnogo neprilike napravil je pri tem požaru čuvaj na Gradu. Klical je namreč: „Bahnhof, Bahnhof!“ Vsled tega je občinstvo kar tolpoma hitelo na kolodvor, a dosepeši tja, videlo, da je bilo poslano v april, akoravno smo sedaj že v juniji. Malo več pozornosti bi bilo pač priporočati čuvaju v malem stolpu, da ne bode v enakem slučaju občinstva vedoma ali nevedoma zopet begal.

(Volitve na Hrvatskem) pričele so se preteklo soboto v Veliki Gorici. Nadžupan Kovačević peljal se je tjakaj, a vzel 10 žandarmov seboj. Šest žandarmov je itak že stalno v Gorici. Osobe, prišedše preteklo soboto v Zagreb, pripovedovale so, da so žandarmi zastavili vse ceste, po katerih bi mogli opozicijski volilci v Gorico. Po takem prologu ni čuda, da se je gluma v Veliki Gorici izvršila za vlado ugodno in da je izvoljen neki Seitz, pristaš takozvane „narodne stranke“.

(Svarilo.) Po Ljubljani širi se vest, da je neka obitelj po nekem strijci v Parizu podedovala 9 1/2 milijona frankov. Razširjevalci te vesti vedo vse na drobno pripovedovati. Dasi bi bil tak strijci iz Pariza ali pa celo iz Amerike dotičnim rodbinam dobro došel, moramo vendar dotičnike opozarjati, naj bodo previdni, kajti vsa stvar, kolikor nam dozda znano, je izmišljena in le voda na mlin — zakonitih pisarjev, katerim lahko verni ljudje še vedno le preradi sedajo na limanice.

(Utopljenca) potegnili so danes dopoldne za gledališčem iz Ljubljane. Kakor čujemo, bil je to nek hlapec, ki je bil velik prijatelj žganju.

(Iz Logatca): Gorenjelogaški fantje kupili so v knezovem gozdu hojo za 16 gld., ki je bila 30 m. dolga in ki je merila v prsni visočini 60 cm. To hojo postavljali so kot mlaj v sredo zvečer pri farovži tik državne ceste. 40 mož imelo je pri tem delu opravilo. Okolu 10 ure zvečer bi imelo biti delo dovršeno. — Vsled poveljnikeve nemarnosti zgubi mlaj svoje ravnotežje in z vso silo pade na državno cesto. Telegraf in ograja župnikovega vrta sta bila poškodovana. Po cesti se vedno hudi in vozi, a k sreči ni bil nikdo ponesrečen.

(Pri deželnem sodišči v Ljubljani) razpisano je mesto sodniškega pristava. Prošnje do 30. junija, in mesto zemljišnega knjigovodje. Prošnje za poslednje mesto do 15. julija t. l.

(Pri okrajnem sodišči v Mariboru) na Drave levem bregu razpisano je mesto zemljišnega knjigovodje. Prošnje do 12. julija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 13. junija. Cesar dobro spal, se dobro počuti.

London 13. junija. „Standard“ piše, da se bode afgansko mejno vprašanje v kratkem rešilo tako, da bodo Rusi umaknili svojo zahtevo glede Kamiaba, za to pa dobili odškodnino v dolinah ob Murgabu in Kušku.

Beligrad 12. junija. Ministerski predsednik Garašanin izročil kralju v imenu vsega kabineta ostavko, katero je kralj definitivno vsprejel.

Beligrad 12. junija. Po dolgem posvetovanji naročil kralj Ristiću, naj prevzame sestavo novega ministerstva. Ristić sprosil si je kratek rok, da prouči finančni položaj.

Peterburg 12. junija. Iz Omska se javlja, da je v mestu Džarkentu vsled potresa mnogo hiš razdejanih, isto tako tudi po nasel-

bah in vaseh vzhodno od Vjernoja (glavnega mesta ruske pokrajine Semirečinsk. Uredn.) **Peterburg** 12. junija. Car vsprejel večeraj v avdijenci princa Karadjordjevića.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—56)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

12. junija.
Pri **Maltés**: Ehrlich, Hausner, Hanseli z Dunaja. — Kronawetter iz Št. Florijana. — Fladung iz Graden. — Mulley vitez s Stajerskega. — Wagner iz Beljaka. — Sonnenberg iz Celja. — Thomann iz Gorice.
Pri **avstrijskem cesarju**: Gerčar iz Vranskega.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. junija.	7. zjutraj	740-18 mm.	12-6° C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	739-16 mm.	18-6° C	sl. jvz.	jas.	
	9. zvečer	740-00 mm.	18-4° C	brezv.	jas.	
12. junija.	7. zjutraj	740-64 mm.	12-2° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	737-68 mm.	20-3° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737-78 mm.	16-6° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 14-9° in 16-4°, za 3-4° in 2-0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81-35	gld. 81-65
Srebrna renta	82-60	82-95
Zlata renta	112-50	112-90
5% marcna renta	96-70	97-—
Akcije narodne banke	8-0—	885-—
Kreditne akcije	282-80	284-50
London	127-—	126-90
Srebro	—	—
Napol.	10-08	10-07
C kr. cekini	5-99	5-96
Nemške marke	62-32 1/2	62-30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129	gld. — kr
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	101	80
Ogerska papirna renta 5%	87	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld. 176	75
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	25

Poslano.

(7-22)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
IZ GIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušna lek proti trajnom kašlju plućevine I želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

300—400 izpraznenih služeb

vseh strok za gospode in dame, kakor tudi mnoge agentur nahajajo se v vsaki številki v na Dunaji, III., Löwengasse 4 izhajajočem „Allgem. Stellen-Anzeiger“ za Avstro-Ogersko in Nemčijo.
Jedini solidni organ v Avstro-Ogerskej. Naročnina za 1/4 leta 2 gld., za mesec 70 kr. Posamične številke po 20 kr. v pisemnih markah. (1)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

BRATA EBERL
prodajata najboljšo in najcenejšo
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-95)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvišo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Na prodaj je lep
bicycle,
54 visok, firme Bremer, H. D. F. Hillmer & Cooper, ki je stal nov 250 gld. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (438-1)
Proda se ali pa v najem dá
posestvo (431-1)

na najlepšem mestu v zdravilnem kraju Toplice na Kranjskem.

Pripravno za vilo, dobra gostilnica z lednico, kletmi za vino in sočivje, lepim sadnim vrtom, hlevom, gumno, kozolcem in vodnjakom, 22 oral dobre zemlje, 9 oral hrastovega in jelovega gozda, se zaradi smrti takoj proda iz proste roke, z vinogradi ali brez vinogradov. — Kaj več pove lastnik **Matija Hutter, Toplice na Kranjskem.**

JOSIP HOČEVAR,
moški krojač,
v Celji, Gospodske ulice št. 11,
se priporoča velečastiti duhovščini in p. n. občinstvu,
da hitro nareja
moške obleke
po solidnih cenah.
Trditi sme, da je s solidno postrežbo pridobil si dobro ime. (434-1)

Usojam se, p. n. gospodom naznanjati, da sem prevzel
gostilnico Bisterške graščine
in da bodem stregel z izvrstnimi vini, Reininghauskim pivom in dobrimi jedili po najnižji ceni. Za kegjalce tudi
kegljišče.
Priporočaje se, prosim za mnogobrojni pohod. Z velespoštovanjem
Andrej Zajc,
restavratér.
(416-3)

P. n. občinstvu priporočam svojo zalogo sledečega blaga po najnižjih cenah, in sicer:
žagance in plohe smerekove, jelkove, borove in mecesnove vsake mere in vrste, drva 24", 30", 38" dolga, opeko za zid in streho, pesek za zidanje in apno ugašeno, dolomit-pesek za posipanje i. t. d. (393-3)
Z odličnim spoštovanjem
IVAN PETERCA.

Koroški Rimski vrelec,
popolnem brez vseh žveplenihi spojin, joda, bromovih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je posebno uspešen pri plućnem in kataru v črevih, pri boleznih želudca, mehurnja in oblistij, — jako fina mizna voda brez vsakih sitnih nasledkov, ki vina ne počrni in mu tudi ne dá slabega ukusa.
Glavno zalogo v Ljubljani ima
M. E. SUPAN, Dunajska cesta.
Pri Rimskem vrelcu — postaja južne železnice Prevali — je prijetno letovišče, okrepljujoč visokoplaninski zrak, cena stanovanja, restavracija, kopeli.
Uprava vrelca, pošta Gutenstein na Koroškem. (437-1)